

De beek Gods is vol water (Psalm 65:10)

Het is altijd weer een grote vreugde, om levend water te putten uit de beek Gods, die vol water is, ja, vol met levend water, en dat levende water uit te delen aan een ieder, die het maar wil aannemen.

Zoals wij in het natuurlijke leven elke dag water nodig hebben, om te kunnen leven, zo is het ook in geestelijk opzicht.

Jezus Zelf dronk ook elke dag uit deze beek Gods. Daarom staat er ook in Psalm 110:7 – de Messiaanse psalm over de Priesterkoning:

Hij drinkt onderweg uit de beek; daarom heft Hij het hoofd op.

En zo is het ook met ons: als wij drinken uit deze beek Gods, worden wij gesterkt en verkwikt en heffen wij het hoofd op.

Die beek Gods is altijd vol en zal ook altijd vol blijven tot in alle eeuwigheden.

Er staat: Hij drinkt onderweg uit de beek en daardoor werd Hij gesterkt.

De Emmaüsgangers spraken tegen elkaar toen zij Jezus onderweg ontmoet hadden:

Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende? (Luc.24:32)

De Emmaüsgangers namen de woorden van Jezus, die als levend water tot hen kwam, in zich op met als gevolg, dat hun hart brandende werd in hen.

Zij werden er zó door verkwikt en versterkt, dat zij nog diezelfde avond terug liepen naar Jeruzalem.

De beek Gods is vol water: Het is niet een mager beekje, nee, het is als een bruisende rivier en het water is helder als kristal. Het borrelt, het stroomt, als een bruisende rivier en het water is kristal helder.

Als Jezus aan Zijn dienstknecht Johannes een gezicht toont van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, ziet hij daar een rivier van water des levens, helder als kristal.

Die rivier ontspringt uit de troon van God en van het Lam. (Openb. 22:1).

En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam.

Het is een rivier, een bruisende rivier, en het water is helder als kristal.

Tot in alle eeuwigheden zullen wij gelaafd worden met dit water des levens, dat ontspringt uit de troon van God en het Lam.

De beek Gods is vol water.

Ook de profeet Ezechiël heeft over deze beek geschreven en we lezen in Ez. 47:9b

Overal waar de beek komt, zal alles leven.

En in Ez. 47:12 lezen we:

Langs de beek zullen op haar oevers aan weerszijden allerlei vruchtbomen opschieten, waarvan het loof niet verwelkt en de vrucht niet opraakt.

Waar die beek komt, ontstaat leven. Allerlei soorten vruchtbomen schieten op aan de oevers van de rivier.

Bijzondere vruchtbomen: het loof verwelkt niet en ze blijven maar vrucht dragen. Er staat immers: de vrucht raakt niet op.

Elke maand zullen zij vrucht dragen, omdat hun water uit het heiligdom komt.

En dit is de reden van hun vrucht dragen: Het water komt uit het heiligdom.

In Openbaring 22:2 lezen we zo ongeveer dezelfde woorden:

Midden op haar straat en aan weerszijden van de rivier staat het geboomte des levens, dat twaalfmaal vrucht draagt, iedere maand zijn vrucht gevende.

Jezus was eens vermoeid van een lange wandeltocht en zijn discipelen waren naar de stad gegaan om eten te kopen.

Hij zat daar alleen bij de bron van Jacob en kwam daar in gesprek met een Samaritaanse vrouw, die daar kwam om water te putten.

Hij wees naar beneden in het water van die bron en zei tegen de vrouw:

Een ieder, die van dit water drinkt, zal weer dorst krijgen. (Joh. 4:13)

Hoe waar is dit voor alle aardse bronnen. Er zijn dingen in het leven, die ontspannend en leuk en geoorloofd zijn, maar in de kern van de zaak kan alleen het water des levens de mens echt gelukkig maken.

Van alle aardse bronnen geldt: je zult er weer dorst van krijgen.

Maar Jezus sprak verder tot deze Samaritaanse vrouw:

14a Maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid,

14b Maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.

Het is ook een ontwikkeling, een proces, dat dit levende water in ons tot een fontein kan worden. Want Jezus zei immers tot de vrouw: Het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein.

Jezus gaat er niet van uit, dat iedereen dorst heeft naar dat levende water. Want in Johannes 7:37 riep Jezus daar in Jeruzalem op het tempelplein uit:

Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke.

Wie dorst heeft naar dit levende water, moet dus tot Hem gaan om te drinken. Hij Zelf is de Bron.

Daarna sprak Jezus verder:

38 Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

39 Dit zei Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden.

Van belang is dus, als men dorst heeft naar dit levende water, om tot Jezus te gaan en Zijn woorden in te drinken.

En we zullen zelf een bron van levend water worden, als we in Jezus geloven, zoals de Schrift zegt.

Jezus zegt dat niet voor niets. Van belang is dus, in Hem te geloven, zoals de Schrift zegt. Dan zullen ook uit ons binnenste stromen van levend water vloeien.

Dat zijn o.a. goede, nuttige, opbouwende woorden en daden in het leven van alledag.

Door bijvoorbeeld dankbaar te zijn, ja, door te danken onder alles, blijft dit levende water stromen:

Dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.
(1 Thes. 5:18)

Duidelijker kan het er toch niet staan. Hier staat helder en duidelijk, wat Gods wil is ten opzichte van u en mij: danken onder alles; want dat is de wil Gods.

Drinken van de hemelse wijn zoals b.v. in Filip. 4:8 staat:

8 Voorts, broeders, al wat waar is, al wat waardig is, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat.

Bedenken wat rein is; ja, en dat in deze media tijd van afval en immoraliteit.

Paulus schrijft namelijk in 1 Korinthiërs 10:21 dat wij niet kunnen drinken uit:

- de beker des Heren
- én uit de beker van de boze geesten.

Dat gaat niet samen. Daarom zullen wij de brede weg niet onderzoeken en wijken van

het kwade en onze ogen sluiten voor het kwade. Weg met alle vuiligheid en immoraliteit: al wat rein is, bedenk dat!

Hij drinkt onderweg uit de beek; daarom heft hij het hoofd op.

Ja, dit is nodig, zoals hierboven Psalm 110:7 zegt, om onderweg, op onze levensweg, uit de beek Gods te drinken. En daardoor heffen wij het hoofd op, daardoor krijgen we nieuwe moed en kracht.

De beek Gods is vol water!
Van belang is, onze wortels tot aan de beek uit te slaan, zoals Jeremia 17:7/8 het zegt:

7 Gezegend is de man, die op de Here vertrouwt, wiens betrouwen de Here is.

8 Hij toch zal zijn als een boom, aan het water gepland, die zijn wortels tot aan een beek uitslaat, en het niet merkt, als er hitte komt, maar welks loof groen blijft, die in een jaar van droogte geen zorg heeft en niet nalaat vrucht te dragen.

Ten eerste wordt in vers 7 genoemd dat de man – maar vanzelfsprekend ook de vrouw – gezegend is, die zijn vertrouwen op de Here heeft gesteld.

Ja, dat is het! Hem vertrouwen onder alle wisselende omstandigheden in het leven.

En waar wordt zo'n man of vrouw dan mee vergeleken?

Hij is als een boom, aan het water gepland die zijn wortels tot aan een beek uitslaat.

Dan merkt men het niet, als er hitte komt. Men klaagt niet, want men is immers als

een boom, die met zijn wortels aan de beek verbonden is.

De beek Gods, die vol water is. Zijn loof blijft groen. Ja, zegt Psalm 92:15 *Zij zullen in de ouderdom nog vrucht dragen, fris en groen zullen zij zijn.*

En drinken wij dagelijks uit de beek Gods, zijn onze wortels tot aan de beek uitgelopen, dan zullen wij in een jaar van droogte geen zorg hebben.

Want als zich zorgen mochten aandienen, dan drinken wij uit de bron, genoemd in 1 Petrus 5:7 waar staat:

Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.

En zijn wij verbonden met de beek Gods, dan zullen wij niet alleen geen zorg hebben, maar ook niet nalaten om vrucht te dragen.

Liefde, blijdschap, geduld, vriendelijkheid ... al die heerlijke vruchten van de Geest, die werkzaam zijn in ons, als wij verbonden zijn met de beek Gods, die altijd vol water is.

In Richteren 7:3 t/m 6 komt een prachtig beeld naar voren van gewone drinkers uit de beek en zij, die het water op slurpen. De Heere sprak tot Gideon:

3 Nu dan, roep ten aanhoren van het volk: wie bang is en beeft, kere terug en sluipe weg van het gebergte Gilead.

Toen keerden er 22.000 van het krijgsvolk terug en er bleven 10.000 over.

4a Maar de Here zeide tot Gideon: Nog is er te veel krijgsvolk; doe het afdalen naar

het water, dan zal Ik hen daar voor u schiften.

5a Toen deed Gideon het volk afdalen naar het water, en de Here zeide tot hem:

5b Al wie met zijn tong het water opslurpt als een hond, die zult gij afzonderen van al degenen, die op hun knieën gaan liggen om te drinken.

6 Het getal nu van hen die slurpten met de hand aan de mond, bedroeg 300 man, maar al het overige volk ging op de knieën liggen om water te drinken.

7 Toen zeide de Here tot Gideon: Door de 300 mannen, die geslurpt hebben, zal Ik u verlossen.

De les hieruit voor ons: Wees niet bang maar slurp van het levende water, want juist die slurpers kon de Heere gebruiken.